BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. vasario 2 d.*

„Bendrijos prekių ženklas — Registracijos panaikinimo procedūra — Vaizdinis Bendrijos prekių ženklas MOTOBI B PESARO — Prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 51 straipsnio 1 dalies a punktas — Įrodymai, kuriais siekiama pagrįsti prašymo panaikinti registraciją atmetimą, pateikti pasibaigus nustatytam terminui — Neatsižvelgimas — Apeliacinės tarybos diskrecija — Priešinga nuostata — Aplinkybės, dėl kurių negalima atsižvelgti į naujus arba papildomus įrodymus — Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalis — Reglamento (EB) Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečia pastraipa“

Byloje T-171/13

Benelli Q. J. Srl, įsteigta Pezare (Italija), atstovaujama advokatų P. Lukácsi ir B. Bozóki,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), iš pradžių atstovaujamą F. Mattina, vėliau – P. Bullock,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Demharter GmbH, įsteigta Dilingene (Vokietija), atstovaujama advokato A. Kohn,

dėl ieškinio, pateikto dėl 2013 m. sausio 16 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 2590/2011-2), susijusio su registracijos panaikinimo procedūra tarp *Demharter GmbH* ir *Benelli Q. J. Srl*,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. E. Martins Ribeiro (pranešėjas), teisėjai S. Gervasoni ir L. Madise,

posėdžio sekretorius I. Dragan, administratorius,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2013 m. kovo 21 d.,

susipažinęs su VRDT atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2013 m. birželio 20 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2013 m. birželio 17 d.,

* * Proceso kalba: anglų.

atsižvelgęs į sprendimą perskirti bylą antrajai kolegijai,

įvykus 2015 m. liepos 7 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2001 m. birželio 14 d. ieškovė *Benelli Q. J. Srl*, anksčiau – *Benelli SpA*, pagal 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), kuris buvo pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 (OL L 78, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį prašyta įregistruoti, yra šis vaizdinis žymuo:

3 Prekės, kurioms prašyta registracijos, priskiriamos prie peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti, 9, 12 ir 25 klasių ir atitinka šį aprašymą:

— 9 klasė: „Moksliniai, navigacijos, geodeziniai, elektriniai, fotografiniai, kino, optiniai, svėrimo, matavimo, signaliniai, tikrinimo (priežiūros), gelbėjimo bei mokymo prietaisai ir aparatai; garso ar vaizdo įrašymo, perdavimo ar atkūrimo aparatūra; magnetinės duomenų laikmenos, įrašų diskai; prekybos automatai ir monetinių aparatų mechanizmai; kasos aparatai, skaičiavimo mašinos, duomenų apdorojimo įrenginiai ir kompiuteriai; gesintuvai“,

— 12 klasė: „Transporto priemonės; antžeminės, oro ir vandens transporto priemonės; šios klasės minėtų priekių detalės ir aksesuarai“,

— 25 klasė: „Drabužiai, avalynė, galvos apdangalai“.

4 Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2002 m. sausio 14 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 5/2002, o prašomas įregistruoti prekių ženklas įregistruotas 2002 m. rugpjūčio 1 d.

5 2009 m. lapkričio 18 d. laišku įstojusi į bylą šalis *Demharter GmbH* paprašė ieškovės atšaukti ginčijamo prekių ženklo paraišką dėl to, kad jis nebuvo naudojamas penkerius metus, o to nepadarius ji teigė pateiksianti VRDT prašymą panaikinti registraciją.

6 2009 m. gruodžio 22 d. įstojusi į bylą šalis, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 51 straipsnio 1 dalies a punktu, pateikė prašymą panaikinti ginčijamo prekių ženklo registraciją visoms šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms; ji rėmėsi tuo, kad per penkerių metų laikotarpį iki prašymo panaikinti registraciją pateikimo šis prekių ženklas nebuvo naudotas iš tikrųjų, nors, kiek jai žinoma, minėtas prekių ženklas buvo naudotas nuo 1950 m. iki 1974 m. motociklams.

7 2010 m. balandžio 6 d. ieškovė per nustatytą terminą pateikė pastabas ir naudojimo įrodymus. Po to, kai įstojusi į bylą šalis pateikė pastabas, 2010 m. liepos 28 d., spalio 29 d. ir 2011 m. kovo 4 d. ji papildomai pateikė naujų įrodymų.

8 2011 m. spalio 21 d. sprendimu Anuliavimo skyrius nusprendė, kad ginčijamo prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymas nebuvo pateiktas, todėl pripažino, kad ieškovė neteko savo teisių nuo 2009 m. gruodžio 22 d.

9 2011 m. gruodžio 19 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė apeliaciją VRDT dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo. 2012 m. vasario 21 d. ieškovė pateikė prašymą, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, ir naujų įrodymų.

10 2013 m. sausio 16 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT antroji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją. Pirmiausia dėl Anuliavimo skyriui pateiktų įrodymų Apeliacinė taryba, pirma, priminė apie visus įrodymus, kuriuos ieškovė pateikė per administracinę procedūrą, ir, antra, nurodė, kad ieškovė jau keturis kartus pateikė naudojimo įrodymus, paskui šio sprendimo 34 punkte teigė, jog pritaria Anuliavimo skyriaus sprendime padarytai išvadai dėl akivaizdaus ieškovės pateiktų įrodymų siekiant patvirtinti ginčijamo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų trūkumo. Šio sprendimo 35–44 punktuose Apeliacinė taryba išdėstė savo argumentus, kodėl, jos manymu, šiuo tikslu pateiktų įrodymų nepakanka.

11 Antra, dėl pirmą kartą Apeliacinėje taryboje pateiktų įrodymų ginčijamo sprendimo 46 punkte ji iš pradžių priminė, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnį VRDT turi diskreciją šioje srityje spręsti, ar reikia atsižvelgti į per vėlai pateiktus faktus ir įrodymus, ir minėto sprendimo 47 punkte pridūrė, kad Teisingumo Teismas yra nusprendęs, jog pagal bendrąją taisyklę, jeigu nenurodyta priešingai, šalys gali pateikti faktus ar įrodymus ir pasibaigus jiems pateikti nustatytam terminui pagal minėto reglamento nuostatas ir kad VRDT nedraudžiama atsižvelgti į pavėluotai pateiktus faktus ir įrodymus.

12 Ginčijamo sprendimo 50 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, jog šioje byloje yra priešinga nuostata, pagal kurią negali būti atsižvelgta į per vėlai pateiktus įrodymus, t. y. Reglamento Nr. 207/2009 51 straipsnio 1 dalies a punktas, įgyvendinamas 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1), iš dalies pakeisto 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1041/2005 (OL L 172, p. 4), 40 taisyklės 5 dalimi, todėl jei Bendrijos prekių ženklo naudojimo įrodymai pateikiami praėjus terminui, minėtas prekių ženklas turi būti panaikintas.

13 Vis dėlto ginčijamo sprendimo 51 punkte Apeliacinė taryba nurodė, jog Reglamento Nr. 2868/95 40 taisyklės 5 dalies negalima aiškinti taip, kad ja draudžiama atsižvelgti į papildomus įrodymus, paaiškėjus naujiems faktams, net jeigu jie yra pateikiami pasibaigus šiam terminui. Ginčijamo sprendimo 52–54 punktuose priminusi sąlygas, kuriomis įrodymai gali būti laikomi papildomais ir priimtinais, minėto sprendimo 55 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad sąlyga, kuri keliama atsižvelgimui į per vėlai pateiktus įrodymus, iš tiesų tenkinama tik iš dalies.

14 Dėl 9 ir 25 klasių prekių įrodymai (prašymo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, 6 ir 7 priedai) laikomi naujais, o ne papildomais įrodymais. Ginčijamo sprendimo 56 punkte Apeliacinė taryba pabrėžė, kad, pirma, įrodymai, susiję su drabužiais, kurie buvo pateikti Anuliavimo skyriui, buvo akivaizdžiai nesvarbūs, nes jie nesusiję su ginčijamu prekių ženklu, ir, antra, nebuvo pateikta jokių įrodymų dėl 9 klasės prekių. Taigi įrodymai pripažinti nepriimtinais.

15 Ginčijamo sprendimo 57 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad per vėlai pateikti įrodymai turi būti laikomi „papildomais“ 12 klasės motociklų atveju, nes jais siekiama „papildyti“ pagrindinius įrodymus. Tačiau Apeliacinė taryba konstatavo, jog Anuliavimo skyrius jau įgyvendino savo diskreciją, kai priėmė papildomus naudojimo įrodymus, kuriuos ieškovė pateikė kartu su pastabomis atsakydama įstojusiai į bylą šaliai. Todėl, Apeliacinės tarybos nuomone, ieškovė jau kelis kartus turėjo galimybę pateikti svarbius įrodymus Anuliavimo skyriui, tad turėjo laiko jiems surinkti ir paruošti, kad įvykdytų teisės aktuose nustatytus reikalavimus. Todėl Apeliacinė taryba pripažino, kad aplinkybės nepagrindžia papildomų dokumentų priėmimo.

16 Ginčijamo sprendimo 58 punkte Apeliacinė taryba pridūrė, jog bet kuriuo atveju, nepaisant to, ar turi būti atsižvelgiama į šiuos dokumentus, ar ne, jie neįrodo ginčijamo prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų per laikotarpį nuo 2004 m. gruodžio 22 d. iki 2009 m. gruodžio 21 d. (toliau – atitinkamas laikotarpis) dėl priežasčių, nurodytų minėto sprendimo 59–69 punktuose, kalbant apie ieškovės jai pateiktus dokumentus, išskyrus 6 ir 7 priedus, kurie pripažinti nepriimtinais (žr. šio sprendimo 14 punktą).

Šalių reikalavimai

17 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— pakeisti ginčijamą sprendimą ir atmesti įstojusios į bylą šalies pateiktą prašymą panaikinti registraciją,

— nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti ginčijamą sprendimą ir grąžinti bylą VRDT, kad ji iš naujo ją išnagrinėtų ir priimtų naują sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

18 VRDT ir įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl ieškovės pateiktos bendrosios nuorodos į per procedūrą VRDT raštu pateiktus argumentus priimtinumo

19 VRDT teigia, kad ieškovės bendroji nuoroda į visus per administracinę procedūrą raštu pateiktus argumentus yra nepriimtina.

20 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį ir 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ieškinyje turi būti nurodoma pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Pagal nusistovėjusią Teismo praktiką, nors ieškinio motyvai specifiniais klausimais gali būti paremti ir papildyti pateikiant nuorodą į prie jo pridėtų dokumentų ištraukas, bendroji nuoroda į kitus dokumentus negali kompensuoti pagrindinių teisinės argumentacijos elementų

nebuvimo, kurie pagal pirma primintą nuostatą turi būti nurodyti pačiame ieškinyje [žr. 2010 m. liepos 8 d. Sprendimo *Engelhorn / VRDT – The Outdoor Group (peerstorm)*, T-30/09, Rink. EU:T:2010:298, 18 punktą ir nurodytą teismų praktiką].

21 Per teismo posėdį atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą ieškovė patikslino, kad jos teikiamos nuorodos į kai kurias ieškinio dalis nereikia laikyti bendrąja nuoroda ir kad jos argumentai apima tik konkrečius ieškinyje išdėstytus klausimus. Atsižvelgiant į šiuos patikslinimus pažymėtina, kad VRDT nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą reikia atmesti.

Dėl kaltinimų, nukreiptų prieš Anuliavimo skyriaus sprendimą, priimtinumo

22 VRDT tvirtina, kad ieškovės teiginiai, kuriais siekiama paneigti Anuliavimo skyriaus išvadas, turi būti pripažinti nepriimtinais.

23 Šiuo klausimu reikia priminti, jog pagal Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 1 dalį Europos Sąjungos teismui galima skųsti tik Apeliacinės tarybos sprendimus, todėl priimtini tik tie tokio ieškinio pagrindai, kuriais ginčijamas pats Apeliacinės tarybos sprendimas [2005 m. birželio 7 d. Sprendimo *Lidl Stiftung / VRDT – REWE-Zentral (Salvita)*, T-303/03, Rink. EU:T:2005:200, 59 punktas].

24 Per teismo posėdį atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą ieškovė nurodė, kad ieškinys turi būti aiškinamas taip, kad jame pateikti kaltinimai nukreipti tik prieš ginčijamą sprendimą. Dėl to VRDT pateiktas nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas turi būti atmestas.

Dėl Bendrajam Teismui ieškovės pateiktų naujų įrodymų priimtinumo

25 Prie ieškinio Bendrajam Teismui ieškovė pridėjo naują įrodymą, t. y. Pezaro (Italija) komunos mero prisiekus raštu padarytą pareiškimą, kuris, VRDT nuomone, yra nepriimtinas.

26 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio tikslas – VRDT apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumo kontrolė, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnį. Taigi Bendrasis Teismas neturi iš naujo vertinti faktinių aplinkybių, remdamasis jam pirmą kartą pateiktais įrodymais [2008 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Rautaruukki / VRDT (RAUTARUUKKI)*, T-269/06, EU:T:2008:512, 20 punktas ir 2010 m. birželio 25 d. Sprendimo *MIP Metro / VRDT – CBT Comunicación Multimedia (Metromeet)*, T-407/08, Rink., EU:T:2010:256, 16 punktas]. Todėl faktai, kurių šalys nenurodė VRDT instancijose, nebegali būti pateikiami nagrinėjant ieškinį Bendrajame Teisme (žr. 2007 m. kovo 13 d. Sprendimo *VRDT / Kaul*, C-29/05 P, Rink., EU:C:2007:162, 54 punktą ir minėtą teismo praktiką).

27 Be to, reikia konstatuoti, kad atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą ieškovė neginčijo, kad Pezaro meras, kuris šias pareiga eina nuo 2004 m., per administracinę procedūrą galėjo ieškovės prašymu pateikti patvirtinimą, kuris, nors ir skirtųsi dėl jame nurodytų datų, vėlesnių už administracinės procedūros datą, vis dėlto būtų analogiškas teikiamam šiame procese.

28 Šiomis sąlygomis, kaip tvirtina VRDT, šio sprendimo 25 punkte minėtą priedą reikia pripažinti nepriimtinu, nes ieškovė nebuvo jo pateikusi per administracinę procedūrą.

Dėl esmės

29 Ginčydama ginčijamą sprendimą ieškovė iš esmės remiasi dviem pagrindais: pirmasis pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 207/2009 51 straipsnio 1 dalies a punkto pažeidimu, o antrasis – su Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečios pastraipos pažeidimu.

30 Pirmiausia reikia išnagrinėti ieškinio pagrindą, pagrįstą Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečios pastraipos pažeidimu.

Dėl (ieškinio) pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečios pastraipos pažeidimu

31 Ieškovė kaltina Apeliacinę tarybą, kad ši neatsižvelgė į pateiktus įrodymus motyvuodama tuo, kad ginčijamo sprendimo 57 punkte Apeliacinė taryba nurodė, jog aplinkybės negali pagrįsti sprendimo priimti papildomus dokumentus.

32 Šiuo klausimu reikia nurodyti, kad šioje byloje Apeliacinė taryba nusprendė, jog per vėlai pateiktų įrodymų priimtinumo sąlyga iš tiesų tenkinama tik iš dalies, nes įrodymai dėl 25 klasės drabužių, kurie buvo pateikti Anuliavimo skyriui, nesusiję su ginčijamu prekių ženklu ir Anuliavimo skyriui nebuvo pateiktas joks įrodymas dėl 9 klasės prekių, todėl tik per vėlai pateikti įrodymai dėl 12 klasės motociklų turi būti laikomi „papildomais“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklę.

33 Pirma, atsižvelgdama į įrodymus dėl 12 klasės motociklų ginčijamo sprendimo 59–68 punktuose Apeliacinė taryba aiškiai išvardijo atitinkamus dokumentus, į juos atsižvelgė ir išanalizavo, taip pat nurodė priežastis, dėl kurių šie įrodymai nepateikia jokios papildomos svarbios informacijos dėl ginčijamo prekių ženklo naudojimo apimties per atitinkamą laikotarpį.

34 Vadinasi, kadangi Apeliacinė taryba išnagrinėjo dokumentų dėl 12 klasės motociklų svarbą, šiuo klausimu pateiktas ieškovės kaltinimas neturi reikšmės.

35 Antra, kalbėdama apie įrodymus dėl 9 ir 25 klasių prekių ginčijamo sprendimo 56 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad įrodymai (prašymo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, 6 ir 7 priedai) yra nauji, o ne papildomi, todėl pripažino juos nepriimtinais.

36 Ieškovė ginčija tai, kad šie įrodymai yra nepriimtini, ir teigia, jog Apeliacinė taryba padarė klaidą, kai atsisakė naudotis jos turima diskrecija.

37 Priešingai, nei mano VRDT, iš ginčijamo sprendimo aiškiai matyti, jog Apeliacinė taryba neišnagrinėjo šių įrodymų ir jos teiginys, kad aplinkybės negali pagrįsti papildomų dokumentų priėmimo, taikomas tik priedams, susijusiems su motociklais, kuriuos, beje, ji išanalizavo, o ne prašymo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, 6 ir 7 priedams, kurių nėra tarp ginčijamo sprendimo 59–67 punktuose išvardytų dokumentų, pateiktų vertinti Apeliacinei tarybai. Iš tiesų ginčijamo sprendimo 63 punkte Apeliacinė taryba nurodė ir analizavo minėto prašymo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, 5 priedą, o paskesniame punkte – šio prašymo 8 priedą, ir visiškai neužsiminė apie to paties prašymo 6 ir 7 priedus.

38 Be to, VRDT argumentams, kad ieškovė neginčijo Apeliacinės tarybos vertinimo, kiek tai susiję su pirmą kartą jai pateiktų naujų įrodymų įrodomąja galia, nei priežasčių, dėl kurių, jos nuomone, šių įrodymų nepakako patvirtinti ginčijamo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų, negali būti pritarta.

39 Iš tiesų ieškovė visų pirma tvirtina, kad prašymo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, 6 ir 7 prieduose esančios sąskaitos kartu su kitais Anuliavimo skyriui vertinti pateiktais dokumentais leidžia įrodyti ginčijamo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų.

40 Reikia nustatyti, ar pareiškusi, kad jai pateikti įrodymai dėl 9 ir 25 klasių prekių yra nepriimtini, nes jie ne papildomi, bet nauji, Apeliacinė taryba padarė klaidą, kuri gali paveikti ginčijamo sprendimo teisėtumą.

41 Šiuo klausimu reikia nurodyti, kad ginčijamo sprendimo 47 punkte Apeliacinė taryba priminė, jog dėl Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad pagal bendrąją taisyklę, jeigu nenurodyta priešingai, šalys gali pateikti faktus ar įrodymus ir pasibaigus jiems pateikti nustatytam terminui pagal minėto reglamento nuostatas, o minėto sprendimo 49 punkte ji nurodė, kad VRDT visiškai nedraudžiama atsižvelgti į pavėluotai pateiktus faktus ir įrodymus, todėl ji turi diskreciją spręsti, ar į juos reikia atsižvelgti.

42 Ginčijamo sprendimo 50 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, jog šioje byloje Reglamento Nr. 207/2009 51 straipsnio 1 dalies a punktas, įgyvendinamas Reglamento Nr. 2868/95 40 taisyklės 5 dalimi, būtent ir yra priešinga nuostata ir kad iš šių nuostatų matyti, jog jei Bendrijos prekių ženklo įrodymai pateikiami praėjus terminui, minėto prekių ženklo registracija turi būti panaikinta.

43 Vis dėlto ginčijamo sprendimo 51 punkte Apeliacinė taryba nurodė, jog Reglamento Nr. 2868/95 40 taisyklės 5 dalies negalima aiškinti taip, kad pagal ją draudžiama atsižvelgti į papildomus įrodymus paaiškėjus naujiems faktams, net jeigu jie yra pateikiami pasibaigus šiam terminui, o to paties sprendimo 52 punkte ji pažymėjo, kad pagal minėto reglamento 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą keliama naujų įrodymų priimtinumo sąlyga, kad įrodymai būtų papildomi.

44 Ginčijamo sprendimo 53 punkte Apeliacinė taryba nurodė, jog iš žodžio „papildomi“ aiškiai matyti, kad papildomi įrodymai turi būti papildantys, o ne pagrindiniai, tad jei per nustatytą terminą nebuvo pateikti jokie naudojimo įrodymai arba jei pateiktų įrodymų akivaizdžiai nepakako arba jie nebuvo svarbūs, šaliai negali būti kompensuojama galimybė pasibaigus terminui pirmą kartą pateikti naudojimo įrodymus arba didžiąją dalį įrodymų.

45 Ginčijamo sprendimo 54 punkte Apeliacinė taryba pridūrė, kad Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad nėra jokių nuostatų, pagal kurias būtų draudžiama atsižvelgti į papildomus įrodymus, kurie tik papildo per nustatytą terminą pateiktus kitus įrodymus, nes iš pradžių pateikti įrodymai nėra nesvarbūs, bet nuspręsta, kad jų nepakanka. Toks požiūris, dėl kurio, Apeliacinės tarybos nuomone, minėto reglamento 22 taisyklės 2 dalis jokiu būdu nepraranda prasmės, dar labiau pagrįstas atsižvelgiant į tai, kad Bendrijos prekių ženklo savininkas nepažeidė nustatyto termino sąmoningai taikydamas vilkinimo taktiką arba elgdamasis akivaizdžiai aplaidžiai, ir kad jo pateikti papildomi įrodymai tik grindė argumentus, kurie išplaukia iš per nustatytą terminą pateiktų rašytinių pareiškimų.

46 Ginčijamo sprendimo 56 punkte Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad prašymo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, 6 ir 7 priedai, kuriuos ieškovė pateikė jai vertinti, nepriimtini dėl šių priežasčių:

„Kalbant apie 9 ir 25 klasių prekes, įrodymai (prašymo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, 6 ir 7 priedai) yra ne papildomi, bet nauji. Įrodymai, susiję su drabužiais, kurie buvo pateikti Anuliavimo skyriui, akivaizdžiai nesvarbūs, nes nesusiję su ginčijamu prekių ženklu. Dėl 9 klasės prekių nebuvo pateikta jokių įrodymų. Taigi įrodymai yra nepriimtini.“

47 Reikia priminti, kad akivaizdu, jog Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalyje nurodyta, jog VRDT gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurių šalys nepateikė laiku.

48 Kaip nusprendė Teisingumo Teismas, iš šios nuostatos formuluotės išplaukia, kad pagal bendrąją taisyklę, jeigu nenurodyta priešingai, šalys gali pateikti faktus ar įrodymus ir pasibaigus jiems pateikti nustatytam terminui pagal minėto reglamento nuostatas ir kad VRDT visiškai nedraudžiama atsižvelgti į pavėluotai pateiktus faktus ir įrodymus (šio sprendimo 26 punkte minėto Sprendimo *VRDT / Kaul*, EU:C:2007:162, 42 punktas; 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *New Yorker SHK Jeans / VRDT*, C-621/11 P, Rink., EU:C:2013:484, 22 punktas ir 2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Rintisch / VRDT*, C-122/12 P, Rink., EU:C:2013:628, 23 punktas).

49 Patikslinimas, kad VRDT „gali“ tokiu atveju nuspręsti neatsižvelgti į tokius įrodymus, rodo, kad pagal minėtą nuostatą jai iš esmės suteikiama didelė diskrecija nuspręsti, ar reikia į juos atsižvelgti, pateikiant tokį sprendimą pagrindžiančius motyvus (šio sprendimo 48 punkte minėto Sprendimo *Rintisch / VRDT*, EU:C:2013:628, 24 punktas).

50 Kadangi ieškovės antrasis pagrindas pateiktas tik dėl Apeliacinės tarybos išvados, kad jos turima diskrecija susijusi tik su jau pateiktus įrodymus papildančiais įrodymais, o ne su tais įrodymais, kurie pateikti apeliacijos nagrinėjimo etape, nors Anuliavimo skyriui nebuvo pateikta jokių svarbių įrodymų, reikia tik nustatyti, ar Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad jie nepriimtini.

51 Reikia priminti, kad šio sprendimo 48 punkte minėto Sprendimo *Rintisch / VRDT* (EU:C:2013:628) 32 ir 33 punktuose Teisingumo Teismas nusprendė:

„32 Pagal reglamento [Nr. 2868/95] 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą, kai apeliacija pateikiama dėl Protestų skyriaus sprendimo, Apeliacinė taryba nagrinėja tik tuos apeliacijos faktus ir įrodymus, kurie buvo pateikti per Protestų skyriaus nustatytą terminą, nebent Apeliacinė taryba manytų, kad, remiantis reglamento Nr. [207/2009] [76] straipsnio 2 dalimi, reikėtų atsižvelgti ir į naujus arba papildomus faktus bei įrodymus.

33 Taigi, reglamente [Nr. 2868/95] aiškiai numatyta, kad nagrinėdama apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo Apeliacinė taryba turi diskreciją pagal reglamento [Nr. 2868/95] 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą ir reglamento [Nr. 207/2009] [76] straipsnio 2 dalį nuspręsti, ar atsižvelgti į naujus arba papildomus faktus ir įrodymus, kurie nebuvo pateikti per Protestų skyriaus nustatytą terminą.“

52 Kaip savo išvados dėl šio sprendimo 48 punkte minėto Sprendimo *Rintisch / VRDT* (EU:C:2013:628) 23 išnašoje nurodė generalinė advokatė E. Sharpston, „50 taisyklės 1 dalies trečios pastraipos versijos skirtingomis kalbomis nevisiškai sutampa“, „pavyzdžiui, versijoje prancūzų kalba kalbama apie „faits et preuves nouveaux ou supplémentaires“, o versijoje nyderlandų kalba – apie „aanvullende feiten en bewijsstukken“.

53 Reikia pridurti, kad žodžių junginio „faits ou preuves nouveaux“, suprantamo taip, jog per procedūrą žemesnėje instancijoje nebuvo pateiktas joks faktas ar įrodymas, nėra nei versijoje anglų kalba („additional or supplementary facts and evidence“), nei versijoje vokiečių kalba („zusätzliche oder ergänzende Sachverhalte und Beweismittel“), nei versijoje danų kalba („yderligere eller supplerende kendsgerninger og beviser“), nei versijoje estų kalba („lisa- või täiendavaid fakte ja tõendeid“), nei versijoje ispanų kalba („hechos y pruebas adicionales“), nei versijoje italų kalba („fatti e prove ulteriori o complementari“), nei versijoje portugalų kalba („factos adicionais ou suplementares“), nei versijoje čekų kalba („měly být vzaty v úvahu další nebo doplňkové skutečnosti a důkazy“), nei versijoje švedų kalba („att ytterligare eller kompletterande sakförhållanden och bevis bör“).

54 Iš įvairių kalbinių versijų matyti, kad nauji įrodymai, remiantis versija prancūzų kalba, turi papildyti jau pateiktus įrodymus, todėl, kaip savo išvados dėl šio sprendimo 48 punkte nurodyto Sprendimo *Rintisch / VRDT* (EU:C:2013:628) 66 punkte nurodė generalinė advokatė E. Sharpston, „tam, kad įrodymai būtų apibūdinti [kaip nauji ar papildomi], anksčiau per tą procesą turi būti pateikta kitų įrodymų“.

55 Šis aiškinimas, kuris išplaukia iš šio sprendimo 48 punkte minėto Sprendimo *Rintisch / VRDT* (EU:C:2013:628) 33 punkto, turi būti taikomas ir Apeliacinės tarybos turimai diskrecijai ir negali būti taikomas pirmą kartą jai pateiktiems įrodymams, kai Anuliavimo skyriui nebuvo pateiktas joks įrodymas.

56 Šiuo atveju reikia nurodyti, kad ieškovė per procedūrą Anuliavimo skyriuje turėjo kelias galimybes (t. y. 2010 m. sausio 8 d., liepos 28 d., spalio 29 d. ir 2011 m. kovo 4 d.) pateikti faktus ir įrodymus, patvirtinančius ginčijamo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų žymint trijų klasių, kurioms šis prekių ženklas buvo įregistruotas, prekes.

57 Nors iš tiesų buvo pateikti įrodymai dėl 12 klasės motociklų, turi būti patvirtinta Apeliacinės tarybos išvada, kad įrodymai, susiję su 25 klasės drabužiais ir pateikti Anuliavimo skyriui, buvo akivaizdžiai nesvarbūs, nes jie nesusiję su ginčijamu prekių ženklu (ginčijamo sprendimo 56 punktas), be to, vaizdiniai elementai menkai įskaitomi ir joks įrodymas nebuvo pateiktas dėl 9 klasės prekių, todėl šie įrodymai pripažinti nepriimtinais.

58 Iš tiesų reikia manyti: kadangi ieškovė per procedūrą Anuliavimo skyriuje nenurodė jokio fakto ir nepateikė jokio įrodymo dėl 9 ir 25 klasių prekių, ji negali kompensuoti šio nepateikimo pirmą kartą pateikdama įrodymus Apeliacinei tarybai, kad patvirtintų ginčijamo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų žymint šių dviejų klasių prekes.

59 Be to, šiuo klausimu reikia nurodyti, kad atsakydama į per teismo posėdį Bendrojo Teismo pateiktą klausimą ieškovė visiškai negalėjo išvardyti Anuliavimo skyriui pateiktų priedų, kurie patvirtintų, jog ginčijamo sprendimo 56 punkte Apeliacinės tarybos padaryta išvada, kad ji nepateikė įrodymo dėl ginčijamo prekių ženklo naudojimo 9 ir 25 klasių prekėms žymėti, yra klaidinga.

60 Ieškovė tik teikė nuorodą į „2008 ir 2009 m. *Benelli* aksesuarų ir drabužių katalogą, kuriame išvardyti aksesuarai ir drabužiai [tačiau be nuorodos] į MOTOBI“, ir prašė paties Bendrojo Teismo patikrinti, ar ši išvada yra klaidinga, tačiau nenurodė konkretaus dokumento, kuris leistų patvirtinti, jog klaida galėjo būti padaryta.

61 Reikia konstatuoti, kad nors šiame kataloge iš tiesų teikiama nuoroda į *Benelli*, paties ginčijamo prekių ženklo visiškai nėra šio sprendimo 60 punkte nurodytą katalogą sudarančiuose dokumentuose.

62 Vadinasi, konstatavusi, kad per procedūrą Anuliavimo skyriuje ieškovė nepateikė jokio įrodymo dėl ginčijamo prekių ženklo naudojimo 9 ir 25 klasių prekėms, Apeliacinė taryba nepadarė jokios klaidos, kuri turėtų įtakos ginčijamo sprendimo teisėtumui.

63 Iš visų pateiktų argumentų matyti, kad antrasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl pirmojo (ieškinio) pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 51 straipsnio 1 dalies a punkto pažeidimu

64 Ieškovė iš esmės kaltina Apeliacinę tarybą tuo, kad ji nusprendė, jog jai vertinti pateikti ieškovės įrodymai buvo nepakankami ginčijamo prekių ženklo naudojimui iš tikrųjų patvirtinti.

65 Reikia priminti, kad iš Reglamento Nr. 207/2009 10 konstatuojamosios dalies matyti, kad teisės aktų leidėjas manė, jog nėra jokio Bendrijos prekių ženklo apsaugos pateisinimo, išskyrus atvejus, kai jis yra iš tikrųjų naudojamas. Remiantis šia konstatuojamąja dalimi, minėto reglamento 51 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta, kad Bendrijos prekių ženklo savininko teisės paskelbiamos panaikintomis padavus VRDT prašymą, jeigu penkerius metus iš eilės prekių ženklas Europos Sąjungoje nebuvo iš tikrųjų naudojamas prekėms arba paslaugoms, kurioms jis įregistruotas, žymėti ir nėra rimtų priežasčių jo nenaudoti. Šioje nuostatoje taip pat nurodyta, kad į naudojimo pradžią arba atnaujinimą neatsižvelgiama, jei tai įvyko per tris mėnesius iki prašymo padavimo dienos, prasidėjusius ne anksčiau kaip pasibaigus penkerių metų trukmės nenaudojimo laikui, jeigu buvo ruošiamasi pradėti naudoti arba atnaujinti tik po to, kai savininkas sužinojo, kad gali būti paduotas prašymas.

66 Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 3 dalyje, kuri taikoma prašymams panaikinti registraciją, pateikiamiems pagal to paties reglamento 40 taisyklės 5 dalį, nurodyta, kad prekių ženklo naudojimo įrodymas turi apimti ginčijamo prekių ženklo naudojimo vietą, laiką, apimtį bei pobūdį [2008 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Boston Scientific / VRDT – Terumo (CAPIO)*, T-325/06, EU:T:2008:338, 27 punktas ir 2012 m. gegužės 24 d. Sprendimo *TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft / VRDT – Comercial Jacinto Parera (MAD)*, T-152/11, EU:T:2012:263, 17 punktas].

67 Reikalavimo, kad norint apsaugoti prekių ženklą pagal Sąjungos teisę jis turi būti iš tikrųjų naudojamas, *ratio legis* yra tai, kad VRDT registracija negali būti prilyginta strateginiam statiškam pateikimui, kuriuo neaktyviam teisių turėtojui neribotam laikotarpiui suteikiamas teisinis monopolis. Atvirkščiai, vadovaujantis Reglamento Nr. 207/2009 10 konstatuojamąja dalimi, minėta registracija turi tiksliai atitikti nuorodas, kurias įmonės iš tikrųjų naudoja rinkoje tam, kad vykdant ekonominę veiklą būtų galima atskirti jų prekes ir paslaugas (šiuo klausimu taip pat žr. 2004 m. sausio 27 d. Nutarties *La Mer Technology*, C-259/02, Rink. EU:C:2004:50, 18–22 punktus).

68 Aiškinant „naudojimo iš tikrųjų“ sąvoką reikia atsižvelgti į tai, jog reikalavimo, kad ginčijamas prekių ženklas turi būti naudojamas iš tikrųjų, *ratio legis* nesiekiama įvertinti įmonės komercinės sėkmės arba kontroliuoti jos ekonominės strategijos ar suteikti prekių ženklų apsaugos tik didelio masto komercinių prekių ženklų naudojimo atveju (žr. šio sprendimo 66 punkte minėto Sprendimo *MAD*, EU:T:2012:263, 18 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

69 Kaip matyti iš 2003 m. kovo 11 d. Sprendimo *Ansul* (C-40/01, Rink. EU:C:2003:145) 43 punkto, prekių ženklas yra naudojamas iš tikrųjų, kai jis naudojamas pagal savo pagrindinę funkciją – užtikrinti prekių ar paslaugų, kurioms jis registruotas, kilmės tapatybę siekiant sukurti ar išsaugoti šių prekių ir paslaugų realizavimo rinką, išskyrus simbolinį naudojimą, kurio vienintelis tikslas – išsaugoti prekių ženklo suteikiamas teises. Be to, prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų sąlyga reikalauja, kad prekių ženklas būtų naudojamas viešai ir skirtas išorei toks, koks jis yra saugomas atitinkamoje teritorijoje (žr. šio sprendimo 66 punkte minėto Sprendimo *MAD*, EU:T:2012:263, 19 punktą ir nurodytą teismo praktiką; taip pat pagal analogiją žr. minėto sprendimo *Ansul*, EU:C:2003:145, 37 punktą).

70 Vertinant, ar prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų, reikia atsižvelgti į visus faktus ir aplinkybes, tinkamus nustatyti jo komercinio naudojimo realumą, ypač jo naudojimo tam tikrame ekonomikos sektoriuje, siekiant išlaikyti ar sukurti prekių ženklo saugomų prekių ar paslaugų rinkos dalį, pagrįstumą, šių prekių ar paslaugų pobūdį, rinkos ypatybes, prekių ženklo naudojimo apimtį ir dažnumą (žr. šio sprendimo 66 punkte minėto Sprendimo *MAD*, EU:T:2012:263, 20 punktą ir nurodytą teismo praktiką; taip pat pagal analogiją žr. šio sprendimo 69 punkte minėto Sprendimo *Ansul*, EU:C:2003:145, 43 punktą).

71 Dėl ginčijamo prekių ženklo naudojimo apimties pažymėtina, kad pirmiausia reikia atsižvelgti, viena vertus, į bendrą komercinę prekių ženklo naudojimo apimtį ir, kita vertus, – į laikotarpio, per kurį prekių ženklas buvo naudojamas, trukmę ir į naudojimo dažnumą (žr. šio sprendimo 66 punkte minėto Sprendimo *MAD*, EU:T:2012:263, 21 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

72 Siekiant nagrinėjamu atveju nustatyti, ar Bendrijos prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų, reikia atlikti visapusį vertinimą, atsižvelgiant į visus nagrinėjamu atveju svarbius veiksnius. Toks vertinimas reiškia tam tikrą nagrinėjamų veiksnių tarpusavio priklausomybę. Taip mažas nagrinėjamu ženklu žymimų prekių pardavimo apimtis gali kompensuoti šio ženklo intensyvus ar nuolatinis naudojimas, ir atvirkščiai. Be to, ginčijamu prekių ženklu žymimų prekių pardavimo apyvarta bei apimtis negali būti vertinamos absoliučiai, jos turi būti susietos su kitais svarbiais veiksniais, pavyzdžiui, komercinės veiklos apimtimi, gamybos ar prekybos pajėgumais arba prekių ženklą naudojančios įmonės diversifikacijos laipsniu bei atitinkamoje rinkoje esančių prekių ar paslaugų ypatybėmis. Dėl to Teisingumo Teismas nurodė, kad nebūtina, jog ankstesnio prekių ženklo naudojimas visada būtų reikšmingas kiekybiniu požiūriu, kad galėtų būti laikomas naudojimu iš tikrųjų. Taigi net minimalus naudojimas gali būti pakankamas, kad būtų nustatytas naudojimo iš tikrųjų egzistavimas, su sąlyga,

kad atitinkamame ekonominiame sektoriuje jis būtų laikomas pateisinamu siekiant išlaikyti ar sukurti prekių ženklu saugomų prekių ar paslaugų rinkos dalis (žr. šio sprendimo 66 punkte minėto Sprendimo *MAD*, EU:T:2012:263, 22 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

73 2006 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Sunrider / VRDT* (C-416/04 P, Rink., EU:C:2006:310) 72 punkte Teisingumo Teismas yra pažymėjęs, kad, neįmanoma abstrakčiai *a priori* nustatyti, kokia kiekybinė riba turi būti pasirinka nustatant, ar prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų, todėl *de minimis* taisyklė, kuri neleistų VRDT arba ieškinio atveju – Bendrajam Teismui vertinti visų jiems nurodytų ginčo aplinkybių, negali būti nustatyta. Taigi Teisingumo Teismas nusprendė, kad kai siekiama realaus komercinio tikslo, net ir minimalus naudojimas gali būti pakankamas, kad būtų nustatytas naudojimo iš tikrųjų egzistavimas (žr. šio sprendimo 66 punkte minėto Sprendimo *MAD*, EU:T:2012:263, 23 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

74 Vis dėlto, kuo mažesnė yra prekių ženklo komercinio naudojimo apimtis, tuo labiau reikia, kad prekių ženklo turėtojas pateiktų papildomos informacijos, kuri išsklaidytų galimas abejones dėl nagrinėjamo prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų pobūdžio [2011 m. sausio 18 d. Sprendimo *Advance Magazine Publishers / VRDT – Capela & Irmãos (VOGUE)*, T-382/08, EU:T:2011:9, 31 punktas].

75 Be to, Bendrojo Teismo teigimu, norint įrodyti, kad prekių ženklas iš tikrųjų naudojamas, negalima remtis tikimybėmis ar daryti prielaidų; turi būti remiamasi konkrečiais ir objektyviais įrodymais, patvirtinančiais, kad atitinkamoje rinkoje prekių ženklas buvo iš tikrųjų ir pakankamai naudojamas (žr. šio sprendimo 66 punkte minėto Sprendimo *MAD*, EU:T:2012:263, 24 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

76 Atsižvelgiant į šiuos argumentus reikia išnagrinėti, ar Apeliacinė taryba teisingai patvirtino Anuliavimo skyriaus sprendimą ir padarė išvadą, jog ginčijamas prekių ženklas penkerius metus iki prašymo panaikinti minėto prekių ženklo registraciją nebuvo naudojamas iš tikrųjų.

77 Kadangi prašymas panaikinti ginčijamo prekių ženklo registraciją buvo pateiktas 2009 m. gruodžio 22 d., Reglamento Nr. 207/2009 51 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas penkerių metų terminas, apie kurį kalbama šio sprendimo 16 punkte, kaip teisingai ginčijamo sprendimo 32 punkte nurodė Apeliacinė taryba, tęsėsi nuo 2004 m. gruodžio 22 d. iki 2009 m. gruodžio 21 d.

78 Reikia nurodyti, kad per administracinę procedūrą Anuliavimo skyriui ieškovė pateikė šiuos įrodymus, susijusius su ginčijamo prekių ženklo naudojimu:

— Dalyvavimas EICMA parodoje (2003 m.):

  — ištrauka iš interneto puslapio *www.cyberscooter.it* su nuoroda į motociklus MOTOBI 2003 m. EICMA parodoje,

  — ištrauka iš interneto puslapio *www.eicma.it*, kuriame yra informacijos apie 2010 m. EICMA parodą. EICMA paroda – tai Milane vykstanti motociklų paroda. Visiškai neužsimenama apie MOTOBI.

— Ištraukos iš interneto puslapių apie MOTOBI motociklus (2004 m.):

  — ištrauka iš interneto puslapio *www.pakautocar.com* su dviem motociklų nuotraukomis. Pagal šio puslapio pavadinimą tai yra „*Motobi* motociklų paveikslėliai kompiuterio ekranui“,

  — ištrauka iš interneto puslapio *www.motorcyclespecifications.info / Motobi_Velvet 400.html* su technine informacija apie MOTOBI motorolerį (2004 m.) ir

— ištrauka iš interneto puslapio www.bikez.com su technine informacija apie „Motobi Adiva 150“ motorolerį (2004 m.) ir „Motobi Adiva 125“ motorolerį (2004 m.).

— Užsakymas (2009 m. spalio 15 d.):

— *Keeway France SAS* 26 *Pepe 50* motorolerių, žymimų prekių ženklu MOTOBI ir skirtų Prancūzijos rinkai, užsakymas, adresuotas *Benelli Q. J. Srl*. Užsakymas buvo pasirašytas „generalinio direktoriaus“. Dokumente nurodyta 2009 m. spalio 15 d. M. PAN iš *Keeway France SAS* laiškas, iš kurio aišku, kad *Keeway* užsakymą pasirašė būtent jis,

— 2009 m. lapkričio 25 d. *Benelli Q. J. Srl* laiškas (kurį pasirašė *Benelli* teisėtas atstovas ir generalinis direktorius), kuriame pateikiamas atsakymas į užsakymą ir nurodyta, kad įmonė gali pristatyti motorolerius iki 2010 m. liepos mėn. pabaigos.

— Sąskaitos (2010 m.):

— 2010 m. liepos 20 d. *Benelli Q. J. Srl* sąskaita, išrašyta *Keeway France*, dėl vieno „Velvet 125 cc black Motobi“ pardavimo už 680 EUR, kartu su važtaraščiu,

— 2010 m. birželio 30 d. *Benelli Q. J. Srl* sąskaita, išrašyta *Motor Show Center Sport Srl* Milane, dėl trijų motociklų pardavimo už 3 448 EUR kartu su dviem važtaraščiais, kurių vienas išrašytas 2010 m. liepos 2 d. dėl dviejų „Velvet 125 nero Motobi“, o kitas – 2010 m. birželio 30 d. dėl trijų „49x on road nero – Motobi“.

— Paveikslėliai (be datų):

— keturi paveikslėliai, kuriuose vaizduojami prekių ženklu MOTOBI žymimi motociklai:

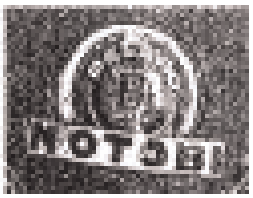

— dalys iš „Velvet Motobi“ paveikslėlių, gautų iš *Google*.

— MOTOBI detalių perpardavimas (be datų):

— ištrauka iš interneto puslapio *webcache.googleusercontent.com* su informacija apie MOTOBI detales. Nurodyta, jog „1950 m. *Motobi* įsteigė vienas iš šešių brolių *Benelli*, kuris gamino motociklus daugiau nei dvidešimt metų iki gamyklos uždarymo“,

— kitos ištraukos iš interneto puslapių (*eBay*, *motorcycles.shop, webcache.googleusercontent.com, justgastanks.com*), kuriuose tretieji asmenys prekiauja ano laiko MOTOBI detalėmis arba senaisiais MOTOBI motociklų modeliais. Puslapiai atspausdinti 2010 m. spalio 29 d.

— Katalogai:

— *Benelli* motociklų katalogai, kuriuose rodomi prekių, vadinamų *Velvet* ir *Adiva*, paveikslėliai. Anot Bendrijos prekių ženklo savininko, tai yra 2004 m. katalogai. Tačiau šios datos nematyti ant katalogų. Jis taip pat nurodė, jog katalogai įrodo, kad MOTOBI buvo naudojamas kartu su prekių ženklais su *Velvet* ir *Adiva*. Pirmame puslapyje nurodytas šis žymuo:

— 2008 ir 2009 m. *Benelli* aksesuarų ir drabužių katalogas, kuriame išvardyti aksesuarai ir drabužiai. Visiškai neužsimenama apie MOTOBI.

— Dėl bendrovės:

— ištraukos iš interneto puslapio *webcache.googleusercontent.com*, kuriose yra informacijos apie „Benelli Adiva 150“ ir apie *Benelli* istoriją, būtent apie „2005 m. *Benelli* motociklų asortimentą“. Ištraukose yra keli paveikslėliai, bet nėra jokios informacijos apie prekių ženklą MOTOBI; nurodoma tik tai, kad MOTOBI ir *Benelli* 1962 m. gamino maždaug 300 motociklų per dieną. Bendrijos prekių ženklo savininko teigimu, šios ištraukos rodo, kad *Benelli* gamina *Adiva* motociklus, kuriems taip pat naudojamas prekių ženklas MOTOBI,

— 2005 m. rugsėjo 15 d. internete skelbtas pranešimas spaudai, kuriame nurodyta, jog *Benelli* perpirko Kinijos įmonę, ir ištrauka iš interneto puslapio *www.twowheelsblog.com*, kuriame skelbtas straipsnis, pavadintas „*Benelli* en crise: l'entreprise réduit sa production et envisage de se délocaliser en Chine“ („*Benelli* patiria krizę: įmonė mažina gamybą ir ketina persikelti į Kiniją“) (data neįskaitoma),

— ištrauka iš interneto puslapio *www.benelliclubgb.net*, kuriame yra informacijos apie *Benelli Motobi Club GB*, atspausdinta 2010 m. spalio 29 d.,

— ištraukos iš interneto puslapių, susijusių su *Benelli* muziejumi, kuriame eksponuojami MOTOBI motociklai, atspausdintos 2010 m. spalio 29 d.“

79 Be to, ieškovė pateikė Apeliacinei tarybai kitų įrodymų, kuriuos ši išnagrinėjo ginčijamo sprendimo 59–67 punktuose ir kurie aptariami toliau.

80 Apeliacinė taryba konstatavo, kad prašymo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, 1 priede pateikta sąskaita išrašyta 2010 m. rugpjūčio 2 d., t. y. pasibaigus atitinkamam laikotarpiui, ir joje nurodytas trijų motorolerių pardavimas už 680 EUR už vienetą; tai yra nedidelis kiekis. Tada ji nusprendė, kad minėto prašymo 2 priede pateikiami pareiškimai nekonkretūs ir visiškai neteigiama, kad prekės buvo parduotos, o tik tai, kad jos buvo pagamintos. Šio prašymo 3 priedas nesusijęs su PESARO B MOTOBI prekėmis. To paties prašymo 4 priede kalbama apie teisę per 2005 m. numatomas parodas naudoti logo „Benelli“ ir „MotoBi“, tačiau nėra įrodyta, kad jie buvo naudoti. Minėto prašymo 5 priede pateikiamas anglų kalba surašytas straipsnis apie prekių ženklo MOTOBI istoriją. Paskutinė minima data – 1972 m. Šiame priede taip pat pateikiamos motorolerių nuotraukos be datų. Šio prašymo 8 priede pateikiamos motociklų nuotraukos be datų. Minėto prašymo 9 priede pateikiamos motorolerių nuotraukos be datų, kurios atspausdintos 2011 m. Minėto prašymo 10 priede pateikiamos

dviejų 2004 m. MOTOBI modelių techninės specifikacijos. Galiausiai minėto prašymo 11 priede pateikiami spaudoje pasirodę straipsniai ir motociklų, kurie vadinami „benelli“ nuotraukos, tačiau apie prekių ženklą PESARO B MOTOBI neužsimenama.

81 Reikia konstatuoti, kad tiek dėl Anuliavimo skyriaus minėtų priežasčių, kurios pakartotos ginčijamo sprendimo 16 punkte, tiek dėl ginčijamo sprendimo 59–68 punktuose Apeliacinės tarybos minėtų priežasčių visų per administracinę procedūrą ieškovės pateiktų įrodymų akivaizdžiai nepakanka norint patvirtinti ginčijamo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų.

82 Kaip teisingai teigė VRDT, daugelis dokumentų, ieškovės pateiktų siekiant įrodyti ginčijamo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų, neturi įrodomosios galios, nes juose arba nenurodytos datos, arba nurodyta ankstesnė ar vėlesnė už atitinkamą laikotarpį data, arba visiškai neužsimenama apie ginčijamą prekių ženklą; nuotraukose nenurodytos datos ir jos negali būti susietos su kitais dokumentais, kaip antai prekių katalogais arba referenciniais sąrašais. Nė viename dokumente nėra duomenų apie pelną arba apie prekių ženklu pažymėtų prekių pardavimo per atitinkamą laikotarpį apimtis.

83 Iš tiesų data, kurią apima šio sprendimo 77 punkte apibrėžtas atitinkamas laikotarpis, nurodyta tik šiuose ieškovės Apeliacinei tarybai pateiktuose įrodymuose: 2009 m. spalio 15 d. prekių ženklu MOTOBI pažymėtų 26 motorolerių užsakyme, kuris pateiktas su 2009 m. lapkričio 25 d. atsakymu ir dėl kurio išrašyta tik viena 2010 m. liepos 20 d. sąskaita, vėlesnė už atitinkamą laikotarpį ir susijusi tik su vienu, o ne su 26 motoroleriais.

84 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nors 2009 m. spalio 15 d. prekių ženklu MOTOBI pažymėtų 26 motorolerių užsakymas padarytas atitinkamu laikotarpiu, kad būtų galima jį laikyti prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymu, vis dėlto reikia konstatuoti, jog ieškovės atsakymas į šį užsakymą pateiktas tą dieną, kai ji buvo informuota, kad netrukus įstojusios į bylą šalies iniciatyva bus pradėta registracijos panaikinimo procedūra (žr. šio sprendimo 5 punktą) ir kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 51 straipsnio 1 dalies a punkto paskutinį sakinį šie įrodymai patenka į trijų mėnesių iki prašymo panaikinti registraciją pateikimo laikotarpį.

85 Be to, pirma, dėl ieškovės argumento, kad ji pateikė daug įrodymų, reikia konstatuoti, kad vien tai, jog ji per administracinę procedūrą pateikė, remiantis jos pačios žodžiais, „daug įrodymų“, neturi reikšmės norint patvirtinti, kad ginčijamas prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų, nes šis įrodymas priklauso ne nuo prieduose esančių dokumentų apimties, juo labiau kad šiuose dokumentuose visiškai neužsimenama apie minėtą ginčijamą vaizdinį prekių ženklą arba beveik visi jie parengti anksčiau arba vėliau nei atitinkamas laikotarpis, bet nuo dokumentų kokybės ir svarbos, ir tai turi leisti ieškovei įrodyti šį naudojimą iš tikrųjų, kuris negali būti preziumuojamas remiantis fragmentiškais ir nepakankamais įrodymais.

86 Be to, remdamasi ankstesniais ar vėlesniais už atitinkamą laikotarpį dokumentais ir nurodžiusi, jog „reikia daryti prielaidą, kad šie dokumentai galiojo taip pat atitinkamu laikotarpiu“, ieškovė akivaizdžiai padarė dvi klaidas, kai, pirma, nurodė, kad, norint įrodyti ginčijamo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų, reikia atsižvelgti į su atitinkamu laikotarpiu nesusijusius dokumentus, ir, antra, manė, jog tokį įrodymą gali sudaryti paprastos prezumpcijos arba prielaidos, priešingai, nei nurodyta šio sprendimo 75 punkte minėtoje teismo praktikoje.

87 Žinoma, šio sprendimo 67 punkte minėtos Nutarties *La Mer Technology* (EU:C:2004:50) 31 punkte Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad galima atsižvelgti į aplinkybes, nurodytas po prašymo panaikinti registraciją pateikimo. Tačiau jis patikslino, kad tokios aplinkybės gali leisti patvirtinti arba geriau įvertinti prekių ženklo naudojimo reikšmę atitinkamu laikotarpiu ir tikruosius savininko ketinimus šiuo laikotarpiu.

88 Be to, ginčijamo prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų negali patvirtinti įrodymai, kurie nesusiję su atitinkamu laikotarpiu.

89 Reikia konstatuoti, kad šioje byloje vėlesni dokumentai, kuriuos ieškovė pateikė tiek Anuliavimo skyriui, tiek Apeliacinei tarybai, neleidžia geriau įvertinti prekių ženklo naudojimo reikšmės atitinkamu laikotarpiu, nes jie nepatvirtina jokios informacijos, susijusios su šiuo laikotarpiu.

90 Antra, kalbant apie ieškovės argumentą, kad Apeliacinė taryba neatsižvelgė į tai, kiek „ji dalyvavo visame pasaulyje gerai žinomoje EICMA parodoje“, kuri, pačios ieškovės teigimu, vyksta kiekvienų metų lapkričio mėnesį, o ji nurodė dalyvavusi 2003 ir 2004 m., reikia priminti, kad atitinkamas laikotarpis prasideda 2004 m. gruodžio 22 d., todėl net darant prielaidą, kad ieškovė šioje parodoje dalyvavo, tai ji darė iki laikotarpio, dėl kurio reikia įrodyti ginčijamo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų, pradžios.

91 Faktas, kad, anot ieškovės, ginčijamas prekių ženklas dėl šio dalyvavimo 2003 ir 2004 m. buvo naudojamas rinkoje vėlesniais metais, visiškai neįrodytas ir atsižvelgiant vien į šį dalyvavimą negalima daryti išvados, kad ieškovė įrodė, jog šis prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų, juo labiau kad reikia priminti, jog pagal šio sprendimo 75 punktą minėtą teismo praktiką tokio įrodymo nesudaro paprastos prezumpcijos ar prielaidos.

92 Trečia, dėl ieškovės argumento, kad Apeliacinė taryba tinkamai neatsižvelgė į tai, jog prekės, žymimos prekių ženklo MOTOBI antriniais prekių ženklais, t. y. *Adiva* ir *Velvet*, buvo pagamintos 2004 m., reikia patikslinti, kad bet kuriuo atveju su šiais prekių ženklais susijusių įrodymų nepakanka, kad būtų galima patvirtinti ginčijamo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų.

93 Konkrečiai kalbant, prašymo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, 1 priedas, kurį sudaro sąskaita, *Keeway France SAS* išrašyta 2010 m. rugpjūčio 2 d., t. y. vėliau, nei buvo pateiktas prašymas panaikinti registraciją, susijusi su dviejų modelių „velvet 125 c. nero – motobi“ ir vieno modelio „velvet 125 c. grigio – motobi“ pardavimu. Minėto prašymo 8 ir 9 prieduose pateikiamos motorolerių ir motociklų nuotraukos, o šio prašymo 10 priede – dviejų 2004 m. „motobi“ modelių techninės specifikacijos.

94 Kaip per teismo posėdį teigė VRDT, reikia konstatuoti, kad šių įrodymų, net jeigu jie būtų vertinami bendrai su įrodymais, kuriuos ieškovė pateikė Anuliavimo skyriui, taip pat nepakanka įrodyti ginčijamo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų dėl, viena vertus, sąskaitos datos, kuri yra vėlesnė, nei buvo pateiktas prašymas panaikinti registraciją, ir, kita vertus, net darant prielaidą, kad į šį vėlesnį įrodymą galima atsižvelgti, dėl vykdyto pardavimo simbolinio pobūdžio.

95 Ketvirta, dėl ieškovės argumento, kad Apeliacinė taryba neatsižvelgė į tai, jog 12 klasės prekėmis, t. y. motoroleriais, nėra prekiaujama kasdien dideliais kiekiais, pakanka nurodyti, kad ieškovės pateiktuose dokumentuose, kurie susiję su atitinkamu laikotarpiu, nepatvirtinamas nė vieno motorolerio pardavimas, o bylos medžiagoje esančiuose dokumentuose nurodytas vienintelis pardavimas, apie kurį užsimenama ginčijamo sprendimo 38 punkte, buvo įvykdytas pasibaigus šiam laikotarpiui.

96 Todėl net darant prielaidą, kad motorolerių rinkai, kaip teigia ieškovė, nebūdingas didelės apimties pardavimas, ji neįrodė jokio atitinkamu laikotarpiu vykdyto pardavimo; pagal 26 motorolerių užsakymą buvo parduotas tik vienas, todėl net jei į šį vienintelį pardavimą buvo atsižvelgta kaip į ginčijamo prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymą, reikia konstatuoti, kad šio pardavimo akivaizdžiai neužtenka, kad tai būtų įrodyta. Be to, 2010 m. birželio 30 d. išrašyta papildoma sąskaita pagal *Motor Show Center Sport Srl* užsakymą Pezare dėl trijų motorolerių pardavimo už 3 448,14 EUR, taip pat yra vėlesnė už šį laikotarpį, joje nurodomas tik *Motobi* ir darant prielaidą, kad į ją reikia atsižvelgti, įrodomas tik simbolinis šio prekių ženklo naudojimas.

97 Kaip yra nusprendęs Teisingumo Teismas, naudojimas iš tikrųjų turi apimti naudojimą, kuris nėra simbolinis, skirtas tik prekių ženklo suteikiamoms teisėms išsaugoti (šio sprendimo 69 punkte nurodyto Sprendimo *Ansul*, EU:C:2003:145, 36 punktas).

98 Penkta, dėl Apeliacinei tarybai pateiktų ieškovės darbuotojų pareiškimų (žr. ginčijamo sprendimo 57 punktą), kurie yra pačios įmonės parengti dokumentai, Bendrasis Teismas yra nusprendęs, kad, vertinant dokumento įrodomąją galią, pirmiausia reikia patikrinti jame nurodytos informacijos patikimumą. Jis pridūrė, jog visų pirma reikia atsižvelgti į dokumento kilmę, jo parengimo aplinkybes, adresatą ir atsakyti į klausimą, ar jo turinys atrodo pagrįstas ir patikimas [šio sprendimo 23 punkte minėto Sprendimo *Salvita*, EU:T:2005:200, 42 punktas ir 2011 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Dorma / VRDT – Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS)*, T-500/10, EU:T:2011:679, 49 punktas].

99 Šioje byloje reikia konstatuoti, kad įvairios pažymos, surašytos identiškai ir kuriose minimos tik prekių ženklu MOTOBI pažymėtos transporto priemonės, vaizduojamos pridėtose nuotraukose, buvo išdėstytos, parengtos ir inicijuotos ieškovės 2004 ir 2005 m., jas parengė pati ieškovė, todėl, atsižvelgiant į jų kilmę, vien jos negali būti pakankami ginčijamo prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymai. Taigi nurodyti duomenys yra tik rodikliai, kuriuos turi patvirtinti kiti įrodymai [šiuo klausimu žr. 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *BIC / VRDT* (Žiebtuvėlio su akmenuku forma), T-262/04, Rink., EU:T:2005:463, 79 punktą].

100 Taigi, nesant jokių kitų įrodymų, patvirtinančių šiose pažymose, kurios galėtų pagrįsti ginčijamu prekių ženklu žymimų prekių gamybą ir pardavimą, esančią informaciją, šios pažymos, išnagrinėtos atsižvelgiant į visus kitus ieškovės per administracinę procedūrą pateiktus įrodymus, negali įrodyti, kad minėtas prekių ženklas per atitinkamą laikotarpį buvo naudojamas iš tikrųjų.

101 Galiausiai, kalbant apie ieškovės argumentą, kad Apeliacinė taryba neatliko visapusio vertinimo, tačiau tik išskyrė įvairius jai vertinti pateiktus įrodymus, pažymėtina, kad negali būti atmesta tikimybė, jog įrodymų visetas leidžia nustatyti įrodytinus faktus, net jeigu kiekvienas iš šių įrodymų atskirai negalėtų įrodyti šių faktų tikrumo (2008 m. balandžio 17 d. Sprendimo *Ferrero Deutschland / VRDT*, C-108/07 P, EU:C:2008:234, 36 punktas).

102 Tačiau reikia pripažinti, kad šiuo atveju visapusiškai įvertinus visus ieškovės pateiktus įrodymus negalima manyti, jog per atitinkamą laikotarpį buvo vykdomas realus motorolerių pardavimas, todėl neįmanoma nustatyti ieškovės rinkos dalies arba realios ekonominės veiklos.

103 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad reikia atmesti pirmąjį pagrindą ir visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

104 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Benelli Q. J. Srl* bylinėjimosi išlaidas.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Paskelbta 2016 m. vasario 2 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.